

Rieš neznášanlivosť (Gal.3:22-29).

„Ale Písmo zavrelo všetko pod hriech, aby zaslúbenie z viery Ježiša Krista bolo dané veriacim. Ale prv, ako prišla viera, boli sme strážení pod zákonom, zavrení s určením pre vieru, ktorá mala byť zjavená, takže zákon bol našim pestúnom, vedúcim nás ku Kristovi, aby sme boli ospravednení z viery. Ale odkedy prišla viera, nie sme viac pod pestúnom. Lebo všetci ste synmi Božimi skrze vieru v Kristu Ježišovi. Lebo všetci, ktorí ste pokrstení v Krista, Krista ste obliekli. Niet Žida ani Gréka, niet sluhu ani slobodného; niet muža ani ženy, lebo vy všetci ste jedno v Kristu Ježišovi. A jestli ste vy Kristovi, tedy ste semenom Abrahámovým a podľa zaslúbenia dedičmi.“

Dnes sa bude hovoriť bratia, sestry o rasizme, nacionalizme a vzájomnom nepriateľstve ľudí.

Myslím, že nemusím opakovať to čo môžete počuť v televízii a čoho sa dočítate v novinách, alebo ak sa stýkate s ľuďmi, je toho plná spoločnosť. To nie je nič nového. To bolo už za čias Pána Ježiša Krista. Ten duch bol pomocou Cirkvi premožený, teda duch rasizmu a duch nacionalizmu, ktorý sú pred Pánom Bohom ohavnosťou, hriechom, ale on sa ešte žije a znova sa obnovuje. Chcel by som najprv niečo povedať z histórie, lebo z toho pozadia porozumieme tomu čo chcem vyjadriť.

Židia na rozdiel od iných národov mali Boží zákon a ten Boží zákon im ukazoval cestu k nebu. Boží zákon, bol úžasnou pomocou. Povedal by som, boli to značky na púšti, alebo v cudzej krajine. Pokiaľ ste šoféri a idete cudzím územím, keby tam nebolo orientačných tabulí tak zabľúdime. Tie orientačné tabule, nám pomôžu dostať sa do cieľa. Boží zákon, teda desatoro Božích prikázaní, ktoré dal Boh Mojžišovi, to boli tie orientačné značky, alebo znaky, ktoré ukazovali ľuďom cestu k večnému životu. Kto ich rešpektoval, tak by som ľudovo povedal, trafil do neba. Aleže, takých bolo málo, pretože naplniť zákon Boží k tomu treba veľkej mravnej sily. A tento zákon Boží bol svojim spôsobom zneužitý. V akom zmysle? Židia namiesto vďačnosti boli pyšní a hovorili o určitej výlučnosti, tých iných čo sa nenazývali ľuďom Božím tí boli gójim. Slovo gójim je hebrejské a znamená prekliaty. To viedlo k pyche, avšak je to falošné. Nebola to pravda. Preto hovorí ap. Pavol, že Pán Boh to urobil tak, že všetkých uzavrel pod hriech. Teda v negatívnom slova zmysle, sme pred Pánom Bohom všetci rovnakí. Sme všetci hriešnici. Vidíte, to je hrozné ťažké, sme všetci hriešnici.

Jeden muž šiel do väzenia, navštívil väzňov, sa im prihovoriť, a hovorí mu veliteľ väzenia. „dajte si pozor, vážený pane, lebo žiadni z tých väzňov sa vinní necítia. Vinní sú vždy iba tí druhí.“

Viete o toto je ľudský problém, že vinnými sú obvyčajne tí druhí. No a to bol problém aj u Židov. My sme tí Boží, tí dobrí, alebo aspoň tí lepší a tí druhí sú gójim. To sú tí prekliatí, proste Pánom Bohom zavrnutí. Ak kresťan dnes má takýto náhľad, chcel by som povedať, že to je veľmi falošný pohľad. Ak ty si Božím človekom a máš vieru Božiu, to nie je tvoja zásluha. To je Božia milosť. Máš väčšiu známosť, tak ťa viaže väčšia zodpovednosť. „Komu bolo viacej dané, od toho bude viacej požadované.“

Keďže Židia mali také postoje, veľmi na to doplatili. Povstal svet islamský a potom celý svet arabský a vyvrcholilo to v r. 1967 v tzv. 6-dňovú vojnu. V tejto dobe sto miliónov Arabov sa postavilo a povedali si, že Židov vyhľadajú, teda vyhlásili novú genocidu – vyhladenie nového židovského národa. Na čelo sa postavil terajší kráľ Husajn jordánsky kráľa Avivar Sadam, egyptský plukovník. Husajn bol vtedy ešte mladý muž. Na uliciach Káhiry tancovali mladí ľudia, najviac tam rečnil Husajn a vraví. „režte bite ich a hádžte tých Židov. Je zvlášťne, že Pán Boh nedovolil, že vyhrali Araby, ale prehrali. Túto vojnu, oproti obrovskej presile, ale z Božej milosti vyhrali Židia. Židovský jednooký generál, ktorý to viedol boj, bol na čele tohto boja, ten prišiel až k „múru plaču“, tam padol na zem a povedal tieto slová : „Hospodin nám pomáhal, Hospodin bol medzi nami.“

Poviem vám jednu príhodu z tej „6 – dňovej vojny“. Napísal ju jeden Žid, teraz kresťan, v knihe, ktorá má názov : „Denník Izraela“ a v tejto knihe líči túto udalosť :

Po púšti pochodovala jedna Izraelská rota. Táto mala asi 150 vojakov a tí ľudia bubnovali na púšti. Viete púšť je otvorená a keď sa tam bubnuje, to je akoby tam išla veľká armáda. Proti nim stal celý pluk arabských vojakov s tankami s kľúčikmi v zapaľovaní, na štart pripravení, aby Židov valcovali. Tito Araby sa tak zľakli, že z tankov povyskakovali a utiekli do púšte. Židovskí voiaci, tí 150-tí muži naskočili do arabských tankov a obrátili sa proti Arabom. Nastal obrovský zmätok. Zmätanie ako pri babylonskej veži. Pán boh zmiatol mysle, aj jazyky Arabov, ktorí chceli vyhladiť izraelský národ.

To nebol ľudský zásah, to bol Boží zásah. Čiže táto „6-dňová vojna“ skončila víťazstvom Izraelcov. Obsadili golanské výšiny. Proste mnohé miesta, lenže potom to nastala nenávisť. Arabi sa cítili porazení a ponížení a v srdci chovali nenávisť a kuli ďalšiu pomstu. Čiže mysleli na odplatu. Vždy, keď človek myslí na odplatu a každá túžba po pomste rodí hriech. Treba tomu porozumieť tak, že k ľudskej zlobe príde vždy satan. Syn Boží hovorí: *on bol vrahom od počiatku a nikdy v pravde nestál. On vedie k nenávisti, k zlobe a potom k vraždám.* Ku krvi prelievaniu pyšných. Židov Pán Boh pokoril tak, že ich postavil proti iným krajinám. Satan im povedal, keď Krista križovali a keď Pilát Ho chcel ochrániť, cez najvyšších kňazov, aby kričali : „Jeho krv na nás a na naše deti.“ Od tej doby boli Židia po celom svete rozptýlení. Teda to bol trest za ich pychu. Za ich odmietnutie Pána Ježiša Krista, za to, že neuznali, že sú hriešni, že potrebujú Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.

Milí bratia a sestry kultúra a vzdelanie poľudšťuje človeka, ale nevyslobodzujú z moci hriechu. To si musíme všetci hlboko uvedomiť. Žiadne vzdelanie, žiadne akademické tituly i tie najvyššie a najlepšie nevyslobodia človeka z moci hriech. Teda všetci boli pod hriech daní – *a odplata za hriech je smrť.* To nie iba tá časná smrť, čo by mnoho darebákov a zločincov prialo, aby smrť urobila bodku za ľudským životom. Smrť je, ale dvojbodka.

Prečo sa tak mnoho ľudí bojí smrti? Pretože je napísané, že je uložené zmrieť a potom bude súd. Ľudia sa v podstate boja Božieho súdu. Preto ten strach zo smrti. Ako hovorí Jiří Volker : smrť je iba kus života ťažkého.

Vraj to iba chvíľa keď niekto umiera, niekto hodinu, niekto dve, niekto aj viac, ale to je všetko iba chvíľa, ale potom príde celá večnosť. Naša odplata za neriešený ľudský hriech je večné Božie odsúdenie. Teda večné odlúčenie od Pána Boha, a večná ľútosť a hryzenie svedomia. Mohol som byť zachránený a nechcel som. Pamätáte si, že Pán Ježiš sa pozeral na Jeruzalem, keď šiel do Jeruzalema na kvetnú nedeľu. Vtedy vyslovil slová : „Jeruzaleme, Jeruzaleme, kolkokrát som ťa chcel zhromaždiť, ako sliepka svoje kuraťka a nechcelí ste.“ Tiež slová : „ a preto sa znecháva váš dom pustý.“

Milí bratia a sestry, každý národ, nie iba izraelský, ten je iba prototyp toho, že keď odmietne Pána Ježiša Krista, tak tam platí, *zanecháva sa váš dom pustý.* To, že budete blúdiť a že si budete počínať naopak je hriech. To slovo hriech je v pôvodnom gréckom texte *hamartia* a znamená blúdenie, alebo ešte inak – blúdenie naopak. Ten, kto žije v hriechu, blúdi a ide naopak. Hriech nie je ľudská chyba, ľudský omyl, hriech je vzbura proti Pánu Bohu; Vzbura stvorenie, proti Stvoriteľovi.

Stáva s, že rodičia bývajú zaľúbení do svojich detí, do svojich pekných detí. Ale, biblická výchova je síce milosrdná, ale pravdivá. Láska musí byť spojená s pravdou, len takto vyslobodzujú. Ináč kriví charakter. Láska bez pravdy kazí charakter. Toto zvestuje Božie slovo. To nie je moja mienka tak to hovorí aj ap. Pavol. Ale aby sme neodbočovali od pôvodnej témy.

Medzi Židmi a pohanmi, ale aj medzi pohanmi a pohanmi nastala nenávisť, ľudia sa postavili proti sebe. Diabol vždy stavia ľudí proti sebe. Duch Boží stavia ľudí vedľa seba a vedie k tolerancii, k zhovievavosti a k vzájomnej znášanlivosti. A tak ap. Pavol hovorí: „zákon nebol zrušený (zákon bol naplnený).“ Mnohí si myslia, že zákon bol zrušený, že ja prosím omyl. Zákon Boží trvá. Keby nebol zákona, zabije človek, človeka a povie, no ja som nevinný, lebo na provokoval. No, ale tu je zákon, ktorý vraví, že si vrah, a za to budeš platiť. Taký je aj zákon Boží. Keď niet to zákona, tak nie som ani hriešny pred Pánom Bohom. Až kto pod Kristovým krížom nechá sa zmieriť s Božím zákonom, ten nad sebou zaplače v pokání a bude prosiť o milosť. Teda žiaden hriech ty sám neidčiniš. Hriech môže byť iba odpustený, ospravedlnený a tu musí vstúpiť Pán Ježiš Kristus. Teda, iba On ťa môže ospravedlniť. Ap. Pavol hovorí : „boli sme pod pestúnom, a keď prišiel Pán Ježiš Kristus, sme boli spod zlorečenstva záko-

na oslobodení.“ Kto sa na zákon odvoláva, nad tým visí Boží hnev. Nad každým človekom, ktorý odmietol Pána Ježiša Krista visí Domanklov meč, Božieho hnevu. Kto verí v Syna Božieho, má večný život. Ale kto nie je poslušný, hnev Boží zostáva na ňom. To si musíme hlboko uvedomiť. Býva chybou, farárov, kňazov, kazateľov, keď ľudí tak lacno do neba odprevádzajú. Urobia pekne rozlúčku, pochvália, však o mŕtvych iba dobré a tak ich pošlú do neba. Peklo bude preplnené ľuďmi, ktorých kňazi poslali do neba. Tak ľahko a lacno. To ja bojujem sám proti sebe tiež ako kňaz. Keď už niečo povedať, tak iba to čo je skutočne pravdivé, aby aj tí druhí akceptovali to čo je pravda. Ináč radšej pomlčať. Ak budem chváliť, nepomôžem. Budem haniť, nuž poškodím iným. Pán Boh to rozsúdi. Ap. Pavol hovorí: „*Kto ako hriešnik pod Kristovým krížom v pokání pohliadol a vyslovil to veľké slovo, Pane šiel som naopak, som v hriechu, o milosť prosím. Toho Pán omilostí odpustí viny, zahľadí viny, stáva sa božím dieťaťom.*“ A potom je už pod novým zákonom. Zákomom milosti. Je zbavený strachu pred smrťou a strachu pred Božím súdom. To je nové, čo prináša evanjelium, pre večný život, a pre šťastný život. Je totálne vnútorne oslobodený. Je napísané : „*Lebo všetci, ktorí ste pokrstení v Krista, Krista ste obliekli.*“ Keď vstúpil Pán Ježiš, ako Pán, vyhnal všetkých démonov z ľudského srdca. A kde sa On stal kráľom, je láska kráľovnou. Tam už platia nové zákony, tam už platia nové vzťahy. Platí tam, že niet Žida, ani Gréka, ani sluhu, ani slobodného, ani muža, ani ženy, lebo všetci ste jedno v Kristu Ježišovi.

Vy ste rovnako hriešnici pred Kristom a boli ste rovnako vyslobodení. Rovnakou milosťou. Máte rovnaké práva a rovnaké prednosti. Takže ak o spravodlivosti môžeme hovoriť, tak iba skrze Pána Ježiša Krista. Ľudia nikdy nebudú rovni v tom, že jedni sú nadanejší, chytrejší, schopnejší a iní menej. Tu však platí Kristov zákon, vy schopnejší neste bremená tých slabších. Pomáhajte si dobehnúť k nebeskému cieľu. Pán Ježiš nás oslobodil, dal nový zákon, zákon lásky a ten k láske zaväzuje všetky Božie deti. Amen.